

der arbejdes med. Men det er bare vores fornemmelse, at svenskerne udkæmper en helt særlig kamp for at få større åbenhed end det, Kommissionen har foreslået, og her er det vigtigt at vide, at der ikke er tvivl om, at den danske regering står ved siden af svenskerne i det spørgsmål og arbejder lige så kraftigt, som svenskerne gør. Men vi er ikke helt overbevist om, at det er tilfældet, og det er derfor, vi ønsker at rejse det som et emne under debatten her i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu siger hr. Claus Larsen-Jensen, at man ikke bare skal overlade det hele til markedet. Nej, men det er faktisk, hvad det svenske formandskabs program går ud på.

Nu er det jo ofte sådan, at djævelen ligger i detaljen, og derfor skal man læse det program omhyggeligt. Men så kan man altså også se, at WTO skal i gang med konkrete liberaliseringer; de store selskabers patentrettigheder skal beskyttes, så ulandene f.eks. ikke kan få billig medicin; energi-, tele- og transportmarkederne skal dereguleres, som det hedder med en EU-omskrivning af privatisering, og man skal fjerne hindringer for tjenester. Det betyder liberalisering af tjenesteydelser, og det betyder privatisering af den offentlige sektor osv.

Hvis man gennemgår de helt centrale og tunge afsnit i programmet og sammenholder det med, at statsministeren sagde, at 90 pct. af arbejdet er det tunge daglige slæb, handler det lige nøjagtig om disse liberaliseringer af det indre marked. Derfor skal man ikke som hr. Claus Larsen-Jensen komme og sige, at det handler om at forhindre, at alting bliver overladt til markedet. Det er nemlig lige nøjagtig, hvad det svenske formandskabs program er gennemsyret af, og derfor vil jeg godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen: Hvorfor er det overhovedet ikke omtalt i det forslag til vedtagelse, som det store flertal i Folketinget har fremsat?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Kristian Thulesen Dahl for at gå konstruktivt ind i debatten og ikke bare kaste mudder, men pege på diskussionen om offentlighed:

Jeg synes, det er fair nok at sige, at det, vi slås for, er den nordiske tradition for åbenhed, of-

fentlighed og tilgængelighed. Alt det er i virkeligheden nordiske værdier, og vi er ganske overbevist om, at hvis ikke vi i andet internationalt samarbejde, herunder også EU-samarbejdet, tilvejebringer noget tilsvarende, overvinder vi ikke den barriere af skepsis, der forståeligt nok er i befolkningerne over for det pågældende område. Derfor går vi gerne aktivt og konstruktivt ind i debatten om det, men jeg vil ikke gå i detaljer her. Jeg synes, vi skal tage en senere debat, både ved en høring og også gerne her i forsamlingen, ikke kun om det konkrete EU-forslag, men også om yderligere spørgsmål.

Så til hr. Keld Albrechtsen: Problemet er, at uanset hvad jeg siger heroppefra, er problemet for hr. Keld Albrechtsen sådan set, at hr. Keld Albrechtsen overhovedet ikke bryder sig om, at markedet skal fungere. Hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten kan ikke fordrage EU og ville gerne ud af det, hvis chancen kom, og WTO er en frygtelig global tiger, der ødelægger det hele. Men jeg savner totalt noget som helst forsøg på eller nogle konkrete forslag fra hr. Keld Albrechtsen til at skabe nogle globale spilleregler, der på demokratisk basis skal sikre befolkningerne og landene indflydelse på det, der foregår. Alternativet til sådanne forsøg, hvor vi gerne ville gå længere på en række områder, er jo jungleloven eller national protektionisme, som i virkeligheden ikke er noget svar på de grænseoverskridende globale udfordringer, vi er oppe imod i dagens verden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, selv tak.

Når jeg finder, det er vigtigt at tage åbenhedsdebatten allerede nu og ikke senere, er det jo, fordi det er i maj i år, de afgørende som skal slås i åbenhedspolitikken i EU. Vi kan læse i mediernes beskrivelse af situationen, at svenskerne kæmper en særlig kamp, og at de får lidt opbakningen fra nogle enkelte lande. Men der må ikke på nogen måde være tvivl om, hvor Danmark står i det spørgsmål, og jeg synes egentlig, det ville være befriende, hvis vi kunne bruge debatten i dag til at få slået fast, at et forhåbentlig enigt Folketing vil sende det signal af sted.

På baggrund heraf skal jeg derfor tillade mig at fremsætte følgende: